

af disse Sparekasser, hvis overordentlige store Kapitaler ikke bør lægges i en saadan lille Kreds's Hænder. Imidlertid vil Lovforslaget jo komme i Udvalg, og jeg vil haabe, at man der kan finde en mere tilfredsstillende Ordning af Styrelsen af disse Kasser end den, som det foreliggende Lovforslag antyder.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Medvirkning til at søge en Løsning, der kan være tilfredsstillende for Samfundet i dets Helhed.

Poul Christensen: Ogsaa jeg hilser disse Lovforslag med Glæde og kan for mit Vedkommende komplimentere den højtærede Minister for, at han ikke alene med Hensyn til dette, men ogsaa til de følgende paa Dagsordenen opførte Lovforslag har haft en overordentlig heldig Haand. Den her foreslaaede Løsning er overordentlig let forstaaelig for Lægfolk, det er ikke alene Jurister, der kan læse disse Lovforslag med Udbytte, men ogsaa Lægfolk vil kunne faa det fulde Udbytte af dem, og det, at alle Sparekasselovforslagets og Banklovsforslagets Bestemmelser løber jævnsides med hinanden, gør dem ogsaa i høj Grad let overskuelige.

Da ogsaa jeg formoder, at Lovforslaget gaar i Udvalg — det anser jeg for givet — vil jeg anse det for at være det rette Sted til at gøre de Indvendinger gældende, man maatte have. Jeg har dog et Par Bemærkninger, som jeg anser det for rigtigst at gøre her, for at de senere kan blive overvejede.

Naar man sammenligner Sparekasselovforslaget med Banklovsforslaget, forekommer det mig, at Bankerne, naturligvis indenfor Lovens Rammer, har frie Hænder til at foretage alle mulige Forretninger, medens Sparekassernes Omraade er stærkt begrænset. De har Ret til at modtage Indskud; der er kun den Forskel, at medens der for Sparekassens Vedkommende er Tale om Sparekassebøger, hedder det for Bankernes Vedkommende Bankbøger, men Stempelbegunstigelsen faar de efter Lovforslagene begge. Dette skal jeg ikke gøre nogen Indvending imod, men naar Bankerne faar denne Indrømmelse, forekommer det mig, at Sparekasserne paa andre Omraader til Gengæld kunde faa Lempelser, som jeg savner i Lovforslaget. § 1 i Lovforslaget om Sparekasser synes mig at begrænse Sparekassernes Ret for stærkt. Medens Bankerne efter den tilsvarende § 2 i Bankloven har Lov til at modtage Værdier til Opbevaring, har Sparekasserne ikke dette, de kan udleje Bøger, ser jeg nok, men modtage Værdipapirer til Opbevaring,

uden at vedkommende lejer en Boks, maa, som Lovforslaget er affattet, neppe være tilladt. Jeg vil dog neppe tro, at det har været den højtærede Ministers Hensigt at forbyde Sparekasserne for sine Kunder at modtage Værdipapirer til Opbevaring for nogle Dage — hvad der ret ofte finder Sted nu —, uden at vedkommende skal leje en Boks. Jeg tror, at det vil skade Sparekasserne i ikke saa ringe Grad, efter hvad der er mig meddelt. Jeg henstiller derfor, at Bestemmelsen i Bankloven om, at Bankerne har Ret til at modtage Værdier til Opbevaring, ogsaa kommer til at gælde Sparekasserne. — Jeg skal dernæst nævne, at Bankerne selvfølgelig har Ret til Omsætning af Penge og Pengerepræsentativer, men det er efter Lovforslagets Ordlyd ikke tilladt Sparekasserne. I alt Fald nævnes det ikke blandt de Forretninger, som Sparekasserne har Ret til. Jeg vil dernæst gerne henstille, om Sparekasserne dog ikke som Indskud maa modtage fremmed Mønt og fremmede Banknoter, saa at Kunderne ikke behøver i Forvejen at gaa hen i en Bank eller hos en Vekselerer og faa dem vekslet. Det forekommer mig ret uheldigt at afskære Sparekasserne fra denne Virksomhed. Jeg hører ikke til dem, der mener, at man skal gaa imod Forslaget om Bankernes Stempelbegunstigelse, fordi jeg ikke har noget imod, at disse Institutioner kommer til at staa paa lige Fod, men paa den anden Side kunde jeg ogsaa ønske, at Sparekasserne paa de Omraader, hvor de hidtil har haft Ret til at gøre Forretninger, faar Ret til at gøre det ogsaa fremtidig. Og jeg vilde ogsaa gerne spørge, hvorfor, naar — lad mig tage det Eksempel — et Mejeri lader sine Indbetalinger foregaa i Sparekassen for de solgte Produkter her i København, da den vedkommende Sparekasse ikke skulde have Lov til, hvis det er Mejerier med nogle faa Leverandører, f. Eks. Herregaarde, gennem Checks at udbetale til hver enkelt Leverandør. Eller hvorfor maa Sparekassen ikke have Lov til f. Eks. at betale en Regning paa en Maskine, der er leveret Mejeriet af en Leverandør her i Byen? Den Slags Pengeomsætninger synes jeg, at det var ganske naturligt, at Sparekasserne fik Lov til. Men foretager de dem, er jeg bange for, at det vil falde udenfor den Ret, der fremtidig ydes Sparekasserne. Jeg spørger derfor, om der ikke med det Udtryk, der nævnes i Bankloven, Omsætning af Penge og Pengerepræsentativer, er tænkt paa det rent forretningsmæssige, saaledes at det ogsaa fremtidig kan blive Sparekasserne tilladt at foretage